

**THE THREE WEEKS
AND
TISHA B'AV:
HALACHA AND HASHKafa**

Rabbi Efrem Goldberg

① MISHNA (TA'ANIS)

חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז – Five tragic events befell our ancestors on the Seventeenth of Tammuz – and five on Tishah B'Av: – On the Seventeenth of Tammuz
והובקעה – the Tablets were broken,^[1] וקטל התמיד – the *tamid* offering was discontinued,^[2] והעמיד צלם – the city wall was breached,^[3] ושרף אפוסטמוס את התורה – Apostomos burned the Torah,^[4] והעמיד צלם – and placed an idolatrous image in the Sanctuary.^[5]

② RAMBAM (MISHNE TORAH)

1. There are days when the entire Jewish people fast because of the calamities that occurred to them then, to arouse [their] hearts and initiate [them in] the paths of repentance. This will serve as a reminder of our wicked conduct and that of our ancestors, which resembles our present conduct and therefore brought these calamities upon them and upon us. By reminding ourselves of these matters, we will repent and improve [our conduct], as [Leviticus 26:40] states: "And they will confess their sin and the sin of their ancestors."

③ MISHNA (TA'ANIS)

On Tishah B'Av the following five tragedies occurred: – On Tishah B'Av the following five tragedies occurred: – נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ – It was decreed upon our ancestors that they would not enter the Land of Israel,^[6] וחרב הבית בראשונה ובשניה – the Temple was destroyed for the first and second time, ונלכדה ביהר – the city of Bethar was conquered,^[7] ונחרשה העיר – and the city of Jerusalem was plowed under.^[8] – Therefore, when the month of Av begins, we curtail our joy.^[9]

④ TALMUD (TA'ANIS 29A)

– ובתיב: „ותשא כל-העדה ויתנוי-את-קולם ויבכו העם כל-ילה ההוא” – And it is written that upon the spies' report: *And all the congregation raised their voices and cried out, and the people wept on that night.*^[18] – אמר רבה אמר ר' יוחנן – Rabbah said in the name of R' Yochanan: – אותו היום ערב תשעה באב הנה – That day of the spies' return was the day before Tishah B'Av.^[19] – אמר להם הקדוש ברוך הוא – The Holy One, Blessed is He, said to them: – “אתם בכיתם בכיה של חנם ואני קובע לכם בכיה לדורות – You wept a weeping without cause;^[20] therefore, I shall establish for you a weeping for generations on this day.”

⑤ JERUSALEM TALMUD

The Jerusalem Talmud (*Yoma* 1:1) states, "Every generation in which the Temple is not rebuilt should consider it as if it was destroyed in its days."

⑥ TALMUD (YOMA 9b)

מקדש ראשון מפני מה החרב - Why was the First Temple destroyed? מפני שלשה דברים שהיו בו עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים - Because of three iniquitous things that existed there - idolatry, immorality and bloodshed.¹⁵¹ עבודה זרה - Idolatry -

⑦ IBID

אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים מפני מה החרב - But the Second Temple - we know that the people occupied themselves with Torah, mitzvos and acts of kindness - why was it destroyed? מפני שהיתה בו שנאת חנם - Because of the gratuitous hatred that existed there. ללמדך - לשקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים - This teaches you that gratuitous hatred is tantamount to the three cardinal sins of idolatry, immorality and bloodshed put together.¹⁵²

RAV SACOVITZ AIK 8 (M) הוד

באבלות דספירה: רבנו הסביר שמנהג האבלות מייז בתמוז ואילך הוא בבחינת אבלות של י"ב חודש [וכמו כן בימי הספירה], ובשבוע שחל בו ט"ב (ולפי מנהג הרמ"א – מר"ח ועד התענית) – הוי בבחינת שלשים, ובט"ב גופו – נוהגים כל דיני שבעה. ועפ"י הבנה זו היה סבור שמותר להתגלח בימי הספירה – לאלו המתגלחים בכל יום, וכן מייז בתמוז עד ר"ח אב. שמאחר שדין זמנים אלו שוה לאבלות של י"ב חודש, וב"י"ב חודש כבר נהגו העולם כדעת הפוסקים הסוברים, דהנהוג להתגלח בכל יום, וממתין קצת מלהתגלח – דזה כבר מיקרי שיעור גערה. ורק מר"ח אב עד לאחר התענית, שדינו כאבלות שלשים, דלא מהניא גערה להתיר, אז שפיר יש לאסור להתגלח. [וכעצם הנחתו מתבאר מדברי הסי' פתחי תשובה לאו"ח תקנ"א ס"ג שכתב בשם תשו' פנים מאירות, דאשה מותרת בתספורת מר"ח ועד התענית, דהא יש מתירים אפילו באבלות לאחר שבעה. הרי דס"ל דגדר ניהוג האבלות מר"ח ועד התענית הוא בבחינת שלשים. וצ"ע דברי האגרות משה (יו"ד ח"ב סי' קל"ז) שרק כתב להתיר תספורת לאשה בין המצרים קודם שבוע שחל בו ט"ב, עפ"י החשבון הנ"ל. דלכאורה טפי מסתבר כדברי הפמ"א, להתיר אפילו בשבוע שחל בו ט"ב, שדינו כשלשים ולא כשבעה. (די"ע.).]